

præciseres, at formålet med loven er at fremme vækst og udvikling ved at lette de nye og mindre virksomheders adgang til egenkapital.

Efter den gældende lov kunne der i perioden frem til udgangen af juli 1996 ydes garanti for de evt. tab, som de godkendte udviklingsselskaber får på deres investeringer i små og mellemstore virksomheder. Staten kan dække op til 50 pct. af de eventuelle tab inden for den afsatte garantiramme.

Erfaringerne med udviklingsselskaberne de to første år har vist, at statsgarantien har betydet, at der er dannet mange nye udviklingsselskaber, og at der i høj grad er foretaget investeringer i innovative virksomheder og på et tidligt udviklingsstadium. Det er i disse situationer, det ofte er meget svært for de mindre virksomheder at skaffe finansiering af udviklingsaktiviteter.

Til nr. 4

Bestemmelsen svarer til den nuværende lovs § 1. Den rykkes som følge af indføjelser af formålsbestemmelsen.

Det fremgår af § 2, stk. 2 i denne lov, at der skal være mulighed for at give tilsagn om statslige garantier i en periode på yderligere to år fra lovens ikrafttræden.

Til nr. 5

Efter den gældende lov er det en forudsætning for, at der kan ydes garanti, at selskabet har en egenkapital på 50 mio. kr. eller på anden måde kan dokumentere et kapitalgrundlag, der kan sidestilles hermed. Der har hidtil været mulighed for at dispensere fra kapitalkravet for udviklingsselskaber med et regionalt sigte.

Det foreslås, at kapitalkravet nedsættes til 20 mio. kr. og med en generel adgang til at dispensere fra dette kapitalkrav.

Det er vurderingen, at et lavere kapitalkrav end de gældende 50 mio. kr. vil kunne forøge antallet af udviklingsselskaber og dermed give et mere varieret udbud af venturekapital, ligesom det kan være med til at forøge konkurrencen mellem udviklingsselskaberne til gavn for de vækstorienterede små og mellemstore virksomheder. Der var flere grunde til, at kravet til udviklingsselskabernes egenkapital i 1994 blev fastsat til mindst 50 mio. kr. For det første var det hensigten, at udviklingsselskabet skulle foretage et betydeligt antal investeringer for at sprede risikoen, og for at udviklingsselskabet ud fra erfaringerne med de enkelte investeringer kunne oparbejde en kompetence, som kunne anvendes i forhold til de øvrige porteføljevirkomheder, som udviklingsselska-

bet investerer i. For det andet skulle der være mulighed for, at udviklingsselskabet kunne foretage eventuelle følgeinvesteringer.

På baggrund af de danske og internationale erfaringer er det vurderingen, at dette også vil kunne opnås ved en nedsættelse af kapitalkravet. Erfaringerne med loven siden 1994 tyder på, at de små og nye virksomheder generelt har behov for et begrænset kapitalindskud. Udviklingsselskaberne vil derfor stadig kunne overholde kravet om risikospredning i den generelle regel i § 6, stk. 2, om at værdien af den ansvarlige kapital i en enkelt porteføljevirkomhed eller i alle porteføljevirkomheder i samme concern ikke må overstige 20 pct. af udviklingsselskabets garantiramme.

Det foreslås, at der i særlige tilfælde bliver adgang til at dispensere fra kapitalkravet på 20 mio. kr. Det er dog en forudsætning, at kapitalgrundlaget er på mindst 10 mio. kr. Der kan f.eks. være tale om specialiserede udviklingsselskaber med en særlig ekspertise inden for et afgrænset område, selskaber der vil specialisere sig inden for særlige brancher, selskaber inden for områder, hvor investeringsbehovet skønnes at være begrænset og selskaber, der arbejder i et begrænset geografisk område.

Til nr. 6

Der er ikke tale om indholdsmæssige ændringer i stk. 1, men bestemmelserne formuleres på en mere enkel måde. Der er således fortsat tale om, at udviklingsselskabets investeringer i porteføljevirkomheden skal være begrundet i udviklingsaktiviteter, herunder udvikling af produkter, markeder, serviceydelser og kompetence.

Da garantien er omfattet af EF-traktatens statsstøttebestemmelser, fremgår det af stk. 2, at der alene kan ydes garantier for investeringer, der foretages i virksomheder, der er små og mellemstore i henhold til EU's statsstøttedefinition. Den for tiden gældende statsstøttedefinition af små og mellemstore virksomheder er virksomheder med under 250 ansatte og enten en årlig omsætning på ikke over 40 mio. ECU eller en årlig samlet balance på ikke over 27 mio. ECU. Ved beregning af de nævnte tærskler skal tallene for den pågældende virksomhed og for alle de virksomheder, som den direkte eller indirekte kontrollerer gennem besiddelse af 25 pct. eller derover af kapitalen eller af stemmerettighederne, sammenlægges.

Endvidere skal virksomhederne opfylde følgende uafhængighedskriterium:

En enkelt virksomhed eller flere virksomheder i fællesskab, der ikke opfylder definitionen på en lille eller mellemstor virksomhed, må ikke besidde 25